

ZPRAVODAJ

FARNOSTÍ KUTNÁ HORA, BYKÁŇ A TŘEBONÍN 7/2020

Milí farníci,

situace v naší zemi se, Bohu díky, pomalu zlepšuje a je tu naděje, že se opět budeme moci, i když v omezeném počtu, setkávat a společně slavit mše svaté. Je pochopitelné, že prožívání letošního adventu a Vánoc bude jiné a na vnější aktivity podstatně chudší, než jsme zvyklí. Láska je však vynalézavá, a tak věřím, že si sami najdeme dost způsobů, jak obnovit a posílit svůj vztah s Pánem, a budeme moci radostně prožít toto krásné a neopakovatelné období liturgického roku s našimi blízkými.

K Vánocům patří štědrost a dárky. V poslední době si všímám, že když se o Vánocích mluví v médiích, je to většinou v souvislosti s ekonomikou: Je nutné otevřít obchody, aby lidé mohli nakupovat, nešetřili peníze a ekonomika se znovu nastartovala. Abyste mi rozuměli, samozřejmě všem obchodníkům (a naši farnosti též) přeji, aby se vše zavřené brzy otevřelo a lidé mohli pracovat, vydělávat a nemuseli se bát, jak uživí své rodiny. Ale už před třiceti lety jsem slyšel, že tržní ekonomika spasí svět. Svět však nezachrání ekonomika, ale láska! A na to nesmíme zapomínat – ani když budeme nakupovat dárky.

Je možná na místě položit si otázku, kdo ty naše dárky skutečně potřebuje. Músím skutečně kupovat svým blízkým desátý svetr a dětem deset hraček, nebo je čas vzájemně si říci, že se uskromníme a ušetřené peníze věnujeme lidem, kteří jsou nejen kvůli epidemii skutečně v nouzi? Na kolik potřebných se kvůli mediálnímu zaměření na covid úplně zapomnělo? Kdo si dnes vzpomene na konflikt v Sýrii, hladové děti v Africe, neziskovky (včetně charit), které se věrně starají o potřebné lidi v našem okolí a města jim pod záminkou šetření krátí už tak hubené příspěvky? Starost o zdraví nás může uvrhnout do sebestřednosti osobní i společenské.

Pokud nám toto není lhostejné, popřemýšlejme, kolik si můžeme letos dovolit utratit za dárky, a následně zvažme, kolik jich skutečně potřebují naši blízcí, aby zakusili naši lásku. Pokud dojdeme k tomu, že máme peníze nazbyt, můžeme je věnovat někomu, komu podle našeho uvážení nejvíce prospějí. Spokojeni nakonec budeme všichni, i ekonomové. ☺ Ale svět i naše srdce bude nesrovnatelně bohatší a v Betlémě narozený Ježíš šťastnější. Nepřišel na tento svět zbytečně. Pochopili jsme totiž co znamená: Nejprve hledejte Boží království, a vše ostatní vám bude přidáno.

Požehnaný advent vám přeje

P. Jan Uhlíř

AKTUALITY A POZVÁNKY

Pořad bohoslužeb

V adventní době bude pořad bohoslužeb opět obvyklý. Nedělní mše svaté budou v Kutné Hoře v 7:00 (roráty při svíčkách) a v 9:00 (online přenos) v chrámu sv. Barbory a v 18:00 u Matky Boží. Ve čtvrtek se posouvá ranní mše svatá na 7:00 kvůli rorátům, které budou tento den určeny především školou povinným dětem s rodiči.

Protože jsou stále platná omezení kapacity bohoslužeb, je nezbytné si rezervovat místo v tabulce na farních webových stránkách (odkaz najdete v sekci Aktuality)

Z OBSAHU

Aktuality a pozvánky	01
Duchovní obnova	04
Tipy z internetu	04
Pastorační rada	08
Církevní gymnázium	09
Charita	09
Napsali jste...	
Umění svátečního	10
Modlitební řetězec	11
Vánoční vločka	11
Rozhovor s Barborou Křivohlavou	12
Fejeton	15
Kalendář akcí	16

TIRÁŽ

ZPRAVODAJ
farnosti Kutná Hora, Bykáň a Třebonín
7/2020

Vydáno: 29. 11. 2020

Slouží pro vnitřní potřebu farností Kutná Hora, Bykáň a Třebonín.

Vydává:

Římskokatolická farnost – arciděkanství
Kutná Hora,
Jakubská 1, 284 01 Kutná Hora
Tel.: 327 512 115
www.khfarnost.cz

Redakce:

Kateřina Grenarová
tel.: 733 624 786
e-mail: katerina.grenarova@khfarnost.cz

Patricie Koubská
tel.: 723 234 931
e-mail: patricie.koubaska@khfarnost.cz

Uzávěrka příštího čísla: 20. 1. 2021

Redakce si vyhrazuje právo došlé příspěvky krátiť.

KONTAKT NA KNĚZE

Pokud máte zájem o duchovní rozhovor či setkání s knězem, chcete navázat kontakt s naším společenstvím nebo se třeba jen zeptat na cokoli ohledně křesťanství, neváhejte využít tyto kontakty:

P. Jan Uhlíř, arciděkan
tel.: 777 339 233
e-mail: jan.uhlir@khfarnost.cz

P. Dmytro Romanovský, kaplan
tel.: 603 565 676
e-mail: dmytro.romanovsky@khfarnost.cz

Římskokatolická farnost –
arciděkanství Kutná Hora

nebo kontaktovat Jaroslava Boušku (tel.: 731 604 607) a o rezervaci jej požádat. Na čtvrtěční roráty mají vždy do úterního večera přednostní právo rezervace rodiny s dětmi.

Dokud bude počet lidí na bohoslužbách výrazně omezen, bude se podávat i svaté přijímání v neděli od 10:30 do 11:30. Změna bude případně oznámena v ohláškách.

Na vesnicích budou nedělní mše svaté opět v zavedených časech, tzn. v 9:00 v bykáňské farnosti a v 10:30 v Třeboníně.

P. Jan Uhlíř

Příležitosti ke svátosti smíření

Svátost smíření je možné přijmout vždy zhruba půl hodiny před večerní mší svatou nebo po telefonické domluvě s knězem. Obnovena je i pravidelná zpověď na první pátek od 16:30 do 18:00. Ten prosincový připadá na svátek sv. Barbory, proto se 4. prosince bude zpovídat ve zmíněném čase v chrámu sv. Barbory. Ke svátosti smíření před večerní mší mohou samozřejmě přijít i ti, kdo nemají rezervaci na mši svatou.

Předvánoční rozšířená příležitost ke svátosti smíření bude 4. neděle adventní, 20. prosince, od 14:00 do 18:00 v kostele Matky Boží. Kdy bude přítomen který kněz, budete informováni v ohláškách.

P. Jan Uhlíř

Setkání nad Božím slovem

Drazí farníci, dovolte mi, abych vás pozval k takové adventní výzvě. V semináři jsem měl možnost setkávat se intenzivně s Božím slovem, a to každý pátek na celou jednu hodinu. Byla to setkání asi osmi bohoslovců, při kterých jsme na pokračování četli některou knihu Nového a Starého zákona: zhruba půl hodiny Starý zákon a půl hodiny Nový. Chtěl bych vám nabídnout podobné společenství. Jde jen o četbu, žádný výklad, žádnou exegezi; rozjímat může každý zvlášť po četbě. Jde o to, abychom si zvykli být každý den aspoň malou chvíli v kontaktu s Božím slovem.

Přijměte tedy pozvání na adventní dobu, od 29. listopadu do 20. prosince. Každý den od 20:45 do maximálně 21:30, a to online. Připojit se lze i v průběhu, není nutná každodenní účast, ale jelikož se bude číst na pokračování, vyplatí se vydržet.

Pokud vás nabídka zaujala, ozvěte se mi na e-mail romanovsky@seznam.cz nebo telefon 603 565 676. Zájemci pak obdrží informace ohledně způsobu spojení přes internet.

S přáním požehnaného adventu

P. Dmytro Romanovský

Setkání s Mikulášem

Jak už víte z ohlášek, letos budou dva Mikulášové (otec Jan a otec Dmytro) společně s anděly navštěvovat děti z farnosti (do 8 let) u jejich domovů. Protože schopnosti a kapacita Mikulášů jsou omezené, v případě zájmu o jejich návštěvu je nutné přihlásit se do neděle 29. listopadu u Jaroslava Boušky (nejlépe na e-mail jaroslav.bouska@khfarnost.cz).

-red-

Modlitba, půst a almužna na úmysl ukončení pandemie

Již od jarní vlny covidové epidemie nás naši biskupové vyzývají k intenzivní modlitbě za její ukončení (společná modlitba růžence každý den ve 20:00; virtuální spojení při této modlitbě v naší farnosti je možné skrze kanál Zoom, který spravují manželé Čermákoví, viz minulé vydání Zpravodaje). K tomu nyní připojují výzvu k postu, a to na tři adventní středy, 2., 9. a 16. prosince. K němu je dobré připojit také almužnu na libovolný dobrý účel.

V dopise, který biskupové před koncem listopadu rozeslali do všech farností (celé znění je k dispozici na webu bihk.cz), nás povzbuzují, abychom se klaněli, děkovali a s důvěrou svěřovali do ochrany betlémského Dítěte, které nás zve k jednotě a lásce. Ta jediná může změnit náš život a přemoci nenávisť v mezilidských vztazích.

Zasvěcení Dítěti Ježíš (pro modlitbu u jeslíček v rodině)

Ježíši, Božské dítě, věřím ve tebe, doufám ve tebe, milujeme tě a klaníme se ti jako svému Králi. Svou moc a slávu jsi skryl do podoby malého dítěte. Mnoho národů světa tě takto uctívá. I my tě uctíváme ve tvém Dětství, jako našeho Pána, Spasitele a Boha, který všemu vládne a všechno tvoří nové. Věříme, že nás miluješ, proto chceme dnes začít nový život. Prosíme tě, smiluj se nad námi, odpusť nám naše hříchy a stvoř nám srdce čisté – srdce dítěte. Ty víš, že nejsme schopni bez tvé pomoci vykonat žádný dobrý skutek. Dej nám své požehnání, abychom byli schopni konat alespoň malé skutky lásky. Odevzdáváme se ti. Dívej se našima očima, usmívej se naším úsměvem, promlouvej našimi ústy, pracuj našima rukama. A kdybychom na tebe někdy zapomněli, připomeň se nám způsobem tobě vlastním – milosrdenstvím a něžnou láskou. Přijmi nás, malý Králi, do svého Nejsvětějšího Srdce jako své malé bratry a sestry a obejmí nás svou láskou. Amen.

-red-

Roráty pro děti

Nenapadlo by mě, že se někdy dožiju svého snu z dětství, který spočíval v tom, že jdu do školy a ona je zavřená. A není jen zavřená, je prostě zrušená a hotovo! Jenže v realitě a v dospělosti je z tohoto snu spíše noční můra, která zrušením školy nekončí, ale pokračuje dalšími kroky. Třeba to, že budou zrušeny bohoslužby, jsem si opravdu představit nedokázala. Jenže v konečném důsledku právě to zvedlo vlnu kreativity, jak vše zvládnout a udělat jinak. A tak vznikla spousta krásných věcí. Proto věřím, že všechny okolnosti současné doby jsou výzvou k tomu, abychom znova objevili skutečné hodnoty. Dokonce si myslím, že je to ten správný čas obvyklé pořádky trochu zpřeházet.

Protože se už od pondělí budeme moci znovu setkávat na bohoslužbách, mám velkou radost, že letos v adventu přibude i rorátních mší svatých. Místo jedněch rorátů pro děti bude letos příležitost navštívit tuto bohoslužbu každý adventní čtvrtek (od 7:00 v kostele Matky Boží); díky tomu bude zajištěno, že se dostane na všechny.

Ráda bych vás povzbudila, abyste si tuto příležitost nenechali ujít. Stojí to za tu námahu, i když si musíte večer všechno nachytat, ráno brzy vstát, vytahat děti ►

z postelí, vyrazit a pak ještě jít do školy a do práce. Mám tuto zkušenost z Kolína, kde se takto slaví roaráty s dětmi každý rok. Není nic krásnějšího než začít den mší svatou. Přijít do temného kostela a pak sledovat ranní rozbřesk (ne online, ale naživo), všechna ta námaha spojená s přípravou a organizací se vám najednou vrátí v podobě hlubokého zážitku. A děti? Těm se stejně nechce nikdy, ale na tohle budou vzpomínat... Navíc to pro ně bude možnost překonat samy sebe a své hranice. A to je v životě moc důležité. Každé takové vystoupení ze zajetých kolejí nás občerství a vnese nám do života nový vítr. A když nic jiného, budete mít aspoň o poznání delší den. ☺

Patricie Koubská

Svátek sv. Barbory

Na letošní slavnostní bohoslužbu ke cti naší patronky byl pozván Mons. Charles Daniel Balvo, apoštolský nuncijs v ČR. Vzhledem k okolnostem jsme se rozhodli jeho návštěvu odložit na dobu, kdy bude možné, aby se setkání se zástupcem Svatého otce mohlo zúčastnit celé farní společenství.

Poprosili jsme našeho vikáře P. Pavla Tobka, aby nuncia zastoupil a při slavnostní bohoslužbě v pátek 4. prosince od 18:00 v chrámu sv. Barbory pronesl kázání. Touto mší svatou a promluvou otce Pavla farnost vstoupí i do adventní duchovní obnovy. Bohoslužba bude přenášena online.

-red-

Adventní duchovní obnova

Součástí přípravy na Vánoce pro nás mělo být setkání s Kateřinou Lachmanovou a duchovní obnova pod jejím vedením. Protože není možné sejít se ve farním sále arciděkanství, hledali jsme na pastorační radě jinou formu a také náplň programu. Nabídka pro letošní advent je tedy následující:

Duchovní obnova bude zahájena mší svatou v pátek 4. prosince v chrámu sv. Barbory (18:00). Promluvu bude mít P. Pavel Tobek.

Na mší svatou naváže čtyřiaadvacetihodinový řetěz modliteb za farní společenství a na úmysly farníků. Potrvá od pátečních 19:00 do sobotních 19:00. Ke konkrétnímu času modlitby je možné se zapsat do tabulky na webu farnosti nebo kontaktovat Jaroslava Boušku (tel.: 731 604 607).

V sobotu 5. prosince budou na webu farnosti k dispozici dvě přednášky P. Pavla Tobka, připravené přímo pro tuto příležitost. Jejich témata budou *Advent – vtělení a Maria – naděje, smíření a pokoj*. Od 13:00 do 15:00 bude v kostele Matky Boží probíhat tichá adorace.

-red-

Duchovní inspirace a vzdělávání skrze internet

Ve zpravodaji nám už delší dobu Míla Pfaifrová představuje zajímavé knihy z farní knihovny. Mnozí z vás nejen čtou, ale také rádi poslouchají audioknihy nebo různé přednášky dostupné online. V této době, kdy není možné chodit za kulturou, na přednášky či duchovní obnovy, takové zdroje o to více vyhledáváme. Ve světě internetu je možností mnoho a není snadné si všeho dobrého všimnout nebo lehce najít kvalitní obsah. Proto se pokusíme v každém zpravodaji upozorňovat na zajímavé a užitečné projekty či jednotlivosti.

Otec Dmytro mě upozornil na jeden takový projekt, *Ecclesia podcast* (ecclesiapodcast.cz). Jedná se o aktivitu mladých katolíků, kteří v diskusích se zajímavými osobnostmi probírají témata související s křesťanstvím, církví a naší vírou. Na výše uvedeném odkazu najdete desítky rozhovorů, jejichž hosté (od biskupů přes populární kněze Marka Orko Váchu či Tomáše Halíka k vědcům a hercům) hovoří o zajímavých souvislostech víry a života či oboru, v kterém se pohybují. Jeden z posledních dílů je např. s P. Janem Houkalem (měl tu před lety duchovní obnovu) ►

o očistci, Boží spravedlnosti a milosrdenství. Velmi svěžím způsobem a obyčejnými otázkami, které nás všechny napadají (ale někdy se bojíme zeptat), nahlížíme do tajemství Božího soudu a spásy. Pokud máte chuť a čas, můžete se jednoho z dílů zaposlouchat sami.

Duchovní obnovu s P. Pavlem Tobkem můžete doplnit poslechem některé z přednášek, které doporučují členové pastorační rady naší farnosti:

- V pořadu **Ateliér užité modlitby** na TV Noe hovoří Marek Orko Vácha se svými hosty. Doporučujeme zejména díl s Václavem Venturou, řeckokatolickým knězem a vysokoškolským pedagogem. Najdete ho na webu tvnoe.cz (v sekci Videotéka je možnost hledání konkrétního pořadu).
- Marek Orko Vácha je také autorem přednášky „**Chuť žít**“, kterou najdete na youtube.com po zadání klíčových slov „chuť žít (výzvy pre súčasné kresťanstvo)“. Nebojte se, otec Marek hovoří česky. ☺
- Na webu **P. Vojtěcha Kodeta** jsou k dispozici jeho přednášky a kázání, pro začátek adventní doby se hodí záznam z loňské duchovní obnovy v Břežanech u Znojma. Na stránkách vojtechkodet.cz klikněte na Přednášky a kázání, pak vyberte Přednášky a hledejte téma „Bděte, protože nevíte, kdy váš Pán přijde“.
- Projekt **U ambonu** nabízí opět pravidelný podcast, krátké slovo na týden a na neděli. Na Adrese fortna.eu/u-ambonu/ najdete jednotlivé díly; vybíráme například zamyšlení P. Josefa Prokeše „Proměna a má každodennost“, které mělo premiéru 19. dubna letošního roku, ale vzhledem k tomu, že jsme nyní v podobné situaci jako o Velikonocích, může být toto zamyšlení opět aktuální.
- Zajímavé souvislosti o vývoji vánoční tradice a významu jejich slavení nabízí **Milan Klapetek** v přednášce „Od slavností zimního slunovratu k vánočnímu evangeliu“. Pokud zadáte název přednášky do vyhledávání na youtube.com, první video v seznamu je to, které hledáte.
- Psycholog **Marek Herman** se věnuje rodičovství a výchově, tomu, co si do života odnášíme z prvních let. Vlídny a srozumitelný rozhovor o tom, s čím si spousta rodičů v dnešním překombinovaném světě neví rady, má název „Máma může být něžná, jen když je odpočatá“. Najdete ho opět na youtube.com.
- Poslední nabídka a doporučení je pro manžele, kteří by si v adventu rádi udělali čas na sebe navzájem. Zveme je na virtuální **navštěvu k manželům Ireně a Petrovi Smékalovým**, rodičům pěti dětí, kteří se dělí o nápady, postřehy, úspěchy i neúspěchy ze svého dvacetiletého manželství. Především však chtějí ostatní páry povzbudit. Jejich videopřednášku najdete od neděle 29. listopadu přímo na webu naší farnosti. Za její zprostředkování děkuji Marii Knappové.

P. Jan Uhlíř

Kostel Nejsvětější Trojice bude sloužit pravoslavné církvi

Komunita pravoslavné církve v Kutné Hoře se obrátila na naši farnost s prosbou o zapůjčení kostela pro potřeby konání pravoslavné liturgie. Po odsouhlasení pastorační radou a s vědomím otce biskupa Jana jí byl pro tento účel nabídnut kostel Nejsvětější Trojice. V kostele bude instalován mobilní ikonostas, který bude v případě konání katolické bohoslužby, koncertů a dalších akcí možné složit a odstranit. Počínaje 1. prosincem tohoto roku zde budou konány bohoslužby, na které jsou srdečně zváni i katoličtí věřící: pokud chcete navštívit pravoslavnou liturgii, příležitost bude v půstu před Narozením, tedy po celý prosinec, každou neděli od 9:30. Duchovním správcem Filiální pravoslavné církevní obce Kutná Hora je otec Marek Maxim Švancara z Čáslavi.

-red-

Pečení cukroví pro zdravotníky a pečovatele

Ráda bych poděkovala všem dobrovolníkům, kteří v listopadu napekli spoustu dobro pro zaměstnance kutnohorské nemocnice. Udělali jsme jim tak radost a vyjádřili svůj dík a podporu v jejich náročné práci.

Protože vnímáme, že tato aktivita byla přínosná nejen pro obdarované, ale i darující, udělali jsme drobný průzkum, zda je mezi farníky ještě chuť a čas něco podobného před Vánoci zopakovat. Do dnešního dne se sešlo téměř třicet odpovědí s chutí pomoci upéct nějaké cukroví. Potenciál tedy máme.

V druhém kole bychom připravili krabičky s cukrovím, které doručíme pečovateltům v domovech pro seniory. Pokud se chcete také zapojit a máte čas, upečte prosím jakýkoliv druh cukroví, které nepodléhá rychlé zkáze. Upečené výrobky je možné nosit na arciděkanství do 9. prosince. Také uvítáme pomoc s rovnáním cukroví do krabiček. V případě, že byste se mohli takto zapojit, kontaktujte mě na telefonu 732 653 055. Předem všem děkujeme!

Soňa Krejčová

Jesličky v chrámu sv. Barbory

Pomalu se blíží Vánoce a vy se možná ptáte, jak to letos bude, zda budeme moci do „našeho“ kostela sv. Jakuba. Obnova kostela stále pokračuje. V současné době se největší objem prací odehrává v interiéru, a tak je už nyní jasné, že o vánočních svátcích sem nebudeme přijít. Víme, jak moc se vždy těšíte na atmosféru kostela, na stromy, na vůni kadidla a na modlitbu u jesliček. A tak vás snad potěší, že se jako zaměstnanci farnosti připravám Vánoc věnujeme velmi intenzivně, a když nám bude upřeno, abychom je prožili ve farním kostele, o to více se zaměřujeme na to, co je skutečně důležité, co dělá Vánoce Vánocemi.

Podobně jako do každého lidského vztahu patří rozhovor, ke vztahu k Bohu patří modlitba. Jesličky budou tento rok v chrámu sv. Barbory. Abyste měli dostatek prostoru pro zastavení a modlitbu, budou nachystané v jedné z ochozových kaplí, v kapli Hašplířské. Po několika letech budete moci vidět „barborský“ Betlém v celé jeho kráse. Kromě bohoslužeb bude chrám sv. Barbory ve dnech 24. – 26. prosince v odpoledních hodinách přístupný také širší veřejnosti, a to zdarma.

Snad si můžu dovolit podělit se zde o osobní pocit: Velmi se těším na to, že chrám sv. Barbory opět ožije a že ho zaplní děkovaná modlitba za betlémského Ježíška, který nám daroval sebe samého. Přijměte proto srdečné pozvání a buďte u toho!

Kristýna Drahotová

Štědrý dar pro betlémské děti

I letos probíhá vánoční kampaň na podporu Azylového domu pro matky v tísní v Hamrech u Hlinska. V několika minulých letech naše farnost tento projekt podpořila výtěžkem sbírek konaných při vánočních bohoslužbách a pokladničky anděla, který stává u jesliček. V tuto chvíli není jasné, jaký bude pořad letošních svátečních mší a jaká bude jejich kapacita, je však pravděpodobné, že výtěžek sbírek bude nižší než obvykle. Pokud chcete a můžete azylový dům podpořit přímo, na webu nfbetlem.cz najdete odkaz na sbírku na portálu darujme.cz, což je jednoduchý a transparentní způsob jak darovat finance také dalším prospěšným iniciativám.

-red-

Duchovní obnovy ve Slavoňově

Zda se skuteční tradiční setkání a akce v příštím roce, ví jen Bůh. Ale je dobré být připraveni. Proto jsem v našem oblíbeném Slavoňově zarezervoval víkendy pro tradiční postní duchovní obnovy. Mládež si může do kalendáře zapsat 19. – 21. února, muži 5. – 7. března a ženy 12. – 14. března. Více informací najdete v dalších číslech zpravodaje.

P. Jan Uhlíř

Oprava kostela sv. Jakuba: zprávy z terénu

Když přijdeme k farnímu kostelu z jižní strany, zjistíme, že podzimní počasí a nízké teploty nezastavily stavební a restaurátorské práce. Kameníci a restaurátoři jsou jen víc oblečení, mají kulichy, a zahřívají se prací.

Na jižní fasádě se dokončují práce související s omítkami. S napětím sledujeme předpovědi počasí, je totiž nutné rychle reagovat na povětrnostní vlivy a přitom hlídat kvalitu prací.

Na operáčích jižní stěny se kompletně vyměňují degradované stříšky – terminologicky jsou to stříšky, ale rozměry a hmotnost kamenů jsou úctyhodné. Jen pozorovat jejich transport a osazení na místo je napínavé dobrodružství.

Klenba nad barokními varhanami je rozebrána. Na původním místě zůstala pouze kamenná žebra se svorníkem. Ta se nyní narovnávají, eliminují se deformace, klínují spáry. Postupně dojde k zajištění spar a následnému dozdivání kápí. Na novou omítku se můžeme těšit v novém roce.

Z kleneb nad presbytářem jsou nyní odstraněny omítky, zdivo je vyklínováno dubovými klínky. Bude následovat nanesení nové omítky a výmalba presbytáře.

Nad Charvátovskou kruchtou bylo dokončeno restaurování nástěnných maleb, nyní je prováděna výmalba stěn a bude následovat demontáž lešení.

Zimní měsíce firma využívá také pro realizaci elektroinstalace do severní věže, kde bude nově osazeno osvětlení, připojeny věžní hodiny i nový zvon. Součástí elektroinstalace je hlavně realizace a sjednocení tras, kudy rozvody vedou, tak aby byly jednotné, přehledné a odpovídaly požadavkům požární ochrany a dalším platným předpisům.

Soňa Krejčová

Restaurování kopule v klášteře sv. Voršily, obnova oken a střechy

V minulém měsíci byly dokončeny práce na restaurování freskové výmalby kopule centrálního schodiště a repasi oken v klášteře sv. Voršily.

Malba na kopuli centrálního eliptického schodiště od neznámého autora vyobrazuje vidění sv. Angely Merici (1474 – 1540), italské zakladatelky řádu sv. Voršily: dlouhé schodiště spojující zemi s nebem, na němž viděla mladé dívky a vnímala hlas, který ji vyzýval, aby se věnovala výchově děvčat. Toto vidění sv. Angelu nasměrovalo k pozdějšímu založení nového řeholního společenství. Hned kolem sebe začala shromažďovat děvčata, která učila různým pracím potřebným pro život a zároveň je učila poznávat a milovat Boha.

Malba na kopuli schodiště byla během doby totality značně poškozena zatékáním a druhotnými úpravami. Před zahájením restaurování byla v havarijním stavu a hrozilo odpadnutí některých jejích částí. Malba je nedílnou součástí památky a jejím dalším poškozením či dokonce ztrátou by došlo k výraznému narušení památkových, výtvarných i historických hodnot celého objektu.

Restaurátorské práce a práce na repasi oken v uliční části kláštera se uskutečnily v roce 2020 v celkovém objemu za zhruba tři miliony korun. Pro obnovu byly využity zdroje IROP s vlastním podílem farnosti.

Do konce listopadu bude také uzavřena druhá etapa opravy střechy kláštera. S opravou se započalo v roce 2017. Po čtyřletém období je opravena střecha nároží, kopule kruhového schodiště včetně tesařských prací na půdě. Financování této obnovy proběhlo za účasti MKČR prostřednictvím Programu záchrany architektonického dědictví, dále Středočeského kraje, města Kutné Hory a s vlastním podílem farnosti. Vzhledem k možnosti čerpat dotační finanční příspěvky se bude v roce 2021 pokračovat v obnově střechy na severovýchodním křídle.

Soňa Krejčová

Farní knihovna

Milí čtenáři, dnes bych vám chtěla představit opět jednu ze starších knih v naší knihovně. Jmenuje se *Lágr* a je to rozhovor zkušeného novináře Aleše Palána s Mons. Pavlem Kučerou z roku 2009. V té době žil P. Kučera v Norimberku a do Čech zajížděl občas, aby dostal povinností spojeným s funkcí kanovníka katedrály sv. Víta.

P. Kučera studoval arcibiskupské gymnázium v Praze, odkud byl v roce 1948 přemístěn do Bohosudova. Odtud byli studenti v roce 1950 vyhnáni a po „řádném poučení“ ve vězení mohli dostudovat na státních gymnáziích. Po maturitě se P. Kučera rozhodl mezi nástupem do státního semináře a službou mezi laiky. Jako většina jeho spolužáků se rozhodl pro působení v dělnických profesích. Individuálně studoval teologii a filosofii a v roce 1962 ho biskup Trochta tajně vysvětil na jáhna. Stal se tedy „dělnickým jáhnem“ pod přísným dohledem StB. V této atmosféře se spolu se čtyřmi kamarády rozhodl k emigraci přes Vídeň do Říma. Zde je přijal tehdejší biskup Pavol Hnilica, který ovšem nemohl vystupovat veřejně. Nastal také problém s financováním jejich římského pobytu, proto je biskup poslal ke svým přátelům do německého Augsburgu. P. Kučera zde v roce 1965 obdržel kněžské svěcení a biskup ho využil ke službě krajanům v táboře Zindorf u Norimberka. Tehdy měl tábor kapacitu asi 600 lidí. První vlna uprchlíků z Čech sem přišla už v roce 1948. V době Kučerova působení měla každá cizinecká duchovní správa svého vedoucího a Češi se díky Svobodné Evropě shromažďovali v Mnichově. Zde se také P. Kučera setkal s řadou významných osobností: s Anastázem Opaskem, Karlem Fořtem, v Římě pak s arcibiskupem Beranem, kardinálem Špidlíkem a dalšími.

Při pastoraci krajanů bylo potřeba velké trpělivosti a umění naslouchat. Emigranti byli po příchodu do ciziny často velmi zklamáni, protože si pobyt představovali velmi odlišně. Zůstávali bez práce, bez prostředků a mnozí končili v psychiatrických léčebnách. P. Kučera tak často pomáhal lidem nemocným nebo psychicky nezralým. Mohl tak emigranty poznávat v jejich skutečném lidství. Mezi uprchlíky byli nejen pronásledovaní, ale také agenti nebo jedinci, kteří chtěli exilem řešit své osobní a finanční problémy. Kniha je doplněna asi deseti příběhy, které se P. Kučerovi s uprchlíky přihodily. Zdá se, že toto téma již dnes není aktuální, ale můžeme se z něj poučit, jak emigranty přijímat, jak na jejich problémy nahlížet a jak se oni mohou cítit mezi námi.

Tuto a další knihy si můžete zapůjčit v pracovní době farní kanceláře; po rozvolnění karanténních opatření po celou zimu lze telefonicky kontaktovat přímo mě na telefonu 602 842 013.

Současně připomínám, že pro adventní a vánoční období je v knihovně řada titulů s příhodnou tematikou pro děti i dospělé.

Milena Pfajřrová

PASTORAČNÍ RADA FARNOSTI

Jednání pastorační rady se uskutečnilo ve čtvrtek 19. listopadu online. Původní plán probírat knihu *Proměna farnosti* ustoupil potřebě projednat farní program v nadcházející době a o Vánocích. Výsledky diskuse o konání bohoslužeb včetně rorátů, duchovní obnovy či setkání dětí s Mikulášem najdete v rubrice Aktuality. Bodem programu byla také náhrada pravidelného kontaktu s dětmi (náboženství, sakristie): v adventu pro ně pastorační asistentka Patricie Koubská připraví týdenní úkoly, za jejichž splnění získají materiál pro ozdobu na společný vánoční strom, který bude stát ve Svate Barboře. Rada podpořila myšlenku online četby Božího slova v adventu a členové nabídli své pohledy na otázku k umístění a zpřístupnění jesliček o Vánocích – obojí je rovněž vysvětleno v Aktualitách. Otázka slavení samotných Vá-

noc je stále otevřená, bude záležet na aktuální epidemiologické situaci a platných opatřeních. Tradiční lednové setkání dobrovolníků na faře bude zrušeno; mše svatá s poděkováním za jejich službu a s prosbou o požehnání bude sloužena 12. ledna. Členové rady byli informováni o dění v sedlecké farnosti (funguje zde rezervací systém, lidé jsou vyzýváni, aby šli jednou týdně na mši) a v charitě (Tříkrálová sbírka bude probíhat v nejhrošším případě online, s mediální podporou, lze očekávat, že výtěžek bude o poznání nižší než v minulých letech). Termín příštího jednání nebyl stanoven, bude záležet na okolnostech a potřebách.

-red-

CÍRKEVNÍ GYMNÁZIUM V KUTNÉ HOŘE

Blíží se advent a vypadá to, že se do Vánoc ve škole nesejdeme a budeme pokračovat ve výuce na dálku. A v první školní den adventu všichni ve škole nevyslechneme slova školního spirituála, schola nám nezapívá a nezapálíme první svíci na adventním věnci. Snad poprvé za existenci gymnázia nepřípravíme adventní koncert.

V téhle podivné době bude advent pro někoho asi jiný, tišší a duchovější, pro někoho možná smutnější. V každém případě dá letošní advent více prostoru hodnotám, na které jsme v poslední době trochu zapomínali a zanedbávali je. Bude možná více času na rodinu a naše blízké, na zhlédnutí míst, která jsou nedaleko a která běžně nenavštěvujeme a která jsou krásná a zajímavá. A bude se nám dařit zapomenout, že vůbec nějaký covid je. Vánoce budou možná méně opulentní, ale o to více si uvědomíme jejich smysl. Budeme se nadále těšit, že se sejdeme se studenty ve zdraví v lepších časech.

Stanislava Lisková

OBLASTNÍ CHARITA KUTNÁ HORA

Tříkrálová sbírka v ohrožení

Oblastní charita Kutná Hora jako každoročně pokračuje v přípravách na Tříkrálovou sbírku. Zatím však není jisté, zda tříkrálová koleda bude znít v lednu ulicemi. Pracovníci Oblastní charity, kteří neváhali a hned při první vlně koronaviru zahájili pomoc seniorům při zajišťování nákupů, vyzvedávání léků, šití nedostatkových roušek, nyní řeší situaci, jak Tříkrálovou sbírku uspořádat. Chystají možné scénáře s ohledem na epidemiologickou situaci, která se ale nedá dopředu naplánovat. Přípravují se na online koledu a pokud to situace dovolí, tak i koledu v rouškách.

Hlavním záměrem Tříkrálové sbírky 2021 je vybrat finanční prostředky na automobil pro stále se rozšiřující terénní službu pro klienty Občanské poradny a pro lidi bez domova. Každý rok také financujeme ze sbírky činnost Dobrovolnického centra a prarodinné aktivity center Koprětina a Domek v Čáslavi nebo Centra Maják v Kutné Hoře. V Tříkrálové sbírce 2020 jsme vybrali rekordních 865 640 Kč. Za tou

krásnou částkou stálo úsilí více než 800 dobrovolníků, malých i velkých koledníků, vedoucích skupin a štědrých dárců.

Ve hře jsou v tuto chvíli tři scénáře Tříkrálové sbírky. Klasická koleda tří králů v období od 1. do 24. ledna je ten neoptimističtější, ale nejméně pravděpodobný scénář. Spíše počítáme s koledou, která bude omezena nařízením tak, abychom neriskovali zdraví koledníků, dobrovolníků, zaměstnan-

ců a našich přispěvatelů. Pilně se také chystáme do virtuálního prostředí. Z možných scénářů je forma online koledy jistá.

V čem bude také koleda jiná, popisuje Robert Otruba, ředitel Oblastní charity: „Nechceme vás ochudit o koledování ani požeňání, které koledníci do domů přinášejí. Abychom zmírnili finanční propad sbírky, který odhadujeme až na 80 %, rozhodli jsme se za této situace kromě obcí oslovit a do tříkrálové koledy zapojit také firmy z Kutnohorska, Čáslavska i Poděbradska. V těchto oblastech působíme a poskytujeme sociální služby. Víme, že situace v letošním roce zkomplikovala život jednotlivcům, rodinám i firmám. Pokud nám i přesto chcete pomoci, můžete se zapojit jako dobrovolníci nebo zaměstnanci firmy. Přivezeme tříkrálovou pokladničku přímo k vám do firmy nebo vás zapojíme do koledy online.“

Přispět bude možné od 1. ledna na **účet č. 66008822/0800**, vedený u České spořitelny. Aby šly peníze přímo do Oblastní charity v Kutné Hoře, je potřeba uvést variabilní symbol pro Kutnou Horu: **77705011**.

Kontaktními osobami jsou Jindřiška Vinická, koordinátorka Tříkrálové sbírky (e-mail: jindriska.vinicka@kh.hk.caritas.cz) a Marcela Mommersová, která má na starosti zapojení firem (marcela.mommersova@kh.hk.caritas.cz).

Hledáme kolegyni nebo kolegu do Charitní pečovatelské služby

Přijmeme pečovatelku/e nebo pracovníci/ka v sociálních službách pro práci v terénu, v domácnostech uživatelů služby z Kutné Hory a okolních obcí. Pro naše seniory také připravujeme různé aktivizační činnosti a setkání. S pozicí souvisí také různé administrativní úkony. Předpokládaný nástup: prosinec 2020 – leden 2021. Více informací o pracovní pozici najdete na kh.charita.cz pod záložkou Volná místa.

Výsledky podzimní Sbírký potravin

V sobotu 21. listopadu se uskutečnila v supermarketu BILLA Sbírká potravin. A její výsledek? 740 kg darovaných potravin, z toho nám v kutnohorské charitě zůstalo 520 kg, které použijeme u nás v regionu. Vybrané potraviny a drogerie pomohou například opuštěným seniorům, matkám samoživitelkám, rodinám v krizi nebo lidem bez domova. Děkujeme za spolupráci supermarketu BILLA v Kutné Hoře. Velký dík patří zaměstnancům Střediska Racek za organizaci a zajištění celé akce. Děkujeme vám všem, že pomáháte!

podklady pro charitní rubriku dodala Marcela Mommersová

NAPSALI JSTE...

Umění svátečního

Také jste si všimli, že letošní listopadové svátky měly takovou jaksi hlubší atmosféru? Ano, chtěli jsme prožít svátek Všech svatých i Dušičky, některé děti i svátek sv. Martina a my dospělí i Den boje za svobodu a demokracii. Oč méně jsme mohli, o to víc jsme chtěli. A ti, kdo chtění proměnili ve skutek, měli svátečního dostatek.

Možná to chtělo trochu víc vůle, jít několikrát na hřbitov před svátky i během nich. A pak vidět, že nejsme sami, kdo svátek světi. Ozdobené hroby jako každoročně, rozsvícené svíčky. Mše online v krásném provedení i s muzikou a pro svaté přijímání jsme si také mohli doběhnout. Modlitba a vzpomínky. Bylo nějak víc času a větší potřeba vzpomínat. Sestavili jsme pro vnučata sbírku fotografií všech babiček a dědečků z mého a manželova rodu, kteří už nás předešli na věčnost. Hledání a prohlížení starých fotografií mě dovedlo až k meditaci. Měla jsem pocit, že díky tomu všemu lépe chápu, co znamená společenství svatých.

Svatý Martin nepřijel na bílém koni, nepřijel na žádném koni. Jen ukázal, že pokud lidé nejsou motivováni atraktivním a pro pořadatele náročným programem, ►

je u většiny lidí zapomenut. Martinská husa a víno jsou zcela jiným rozměrem svátku. Ti rodiče, kteří dokázali dětem vyprávět o sv. Martinovi, vyrobit lampionek a jít s nimi na procházku po večerních uličkách, ukotvili v dětech smysl pro tradici bez ohledu na to, kudy teče hlavní proud. A to je určitě dobrý vklad do života.

Problém nebyl s přijetím pozvání k modlitbě za svobodu, jako bychom drželi stráž s těmi nejlepšími vojáky – svatými ochránci naší vlasti. Navíc mě samotnou modlitba litaní k těmto ochráncům přiměla i k dohledání informací o některých svatých, neboť jsem odhalila velké mezery ve svých vědomostech. A hledme: při pátrání na internetu, jsem zase byla ve společnosti svatých. ☺

Jít zapálit svíčku k pamětní desce u Vlašského dvora nám připadalo samozřejmé. 17. listopadu bylo krásně a město bylo plné lidí. Nebyli jsme sami, kdo měl potřebu na některém z památných míst svíčku zapálit. Však nám to otec Jan dobře kladl na srdce. ☺ Opravdu sváteční byl přenos mše svaté z chrámu sv. Barbory. Hudební doprovod, zpěv Modlitby pro Martu i Svatováclavský chorál byly korunou krásného dne.

Všichni říkají, že advent bude tichý, určitě tišší než jiné roky. Je otázka, jestli to bude na škodu. Možná v tom tichu uslyšíme lépe Boží hlas a zahlédneme Světlo v temnotě, které tma nemůže pohltit.

Přála bych všem, aby se to podařilo.

Marie Macková

„Jako kadidlo ať míří má modlitba k tobě“ (Ž 141,2)

Zapojit se svou půlhodinou modlitby do modlitebního řetězce jsme měli možnost v naší farnosti v poslední době již dvakrát. Jednou za republiku, podruhé za svobodu. Další příležitostí bude svátek patronky města sv. Barbory, kdy se budeme modlit 24 hodin na úmysl naší farnosti.

Osobně mě tato forma modlitby oslovila. V posledních měsících, kdy jsme se nemohli scházet ve společenstvích a na mších svatých, jsem si uvědomila, jak mi chybí osobní setkání a společná modlitba. Mé půlhodinové spočinutí, kterému předchází a následuje modlitba Martiny, Jardy, Ládi nebo kohokoli jiného z naší farnosti, je pro mne možnost, jak společenství – farnost opět zakoušet. Jak se svou chvilkou modlitby podílet na větším projektu, v jehož centru je sám Bůh.

Než jsem se poprvé zapsala na webu do tabulky modlitebního řetězce, překonávala jsem hlavně ostych, obavy, že v danou hodinu zapomenou, že se mám právě zapojit, i pochybnost, co se modlit. Když jsem pak den před modlitbou otevřela seznam, abych se ujistila o dni a čase, ohromila mě i mile překvapila paralelní jména. V 0:30 se se mnou bude modlit Květa a Jirka. Prožila jsem půlhodinu, ve které jsem v tiché modlitbě vnímala sílu společenství, to, že se jako sestry a bratři vzájemně podpíráme a naše snažení má smysl.

Marie Slavotínková

Vánoční vločka

Padá zvolna z nebes výše
sněhobílá vločka.

Vánek něžně kolébá ji,
země na ni počká.

Krásná je a čistá,
nádherně se třpytí,
ani trochu nepřemýšlí
o pozemském bytí.

Ví, že padá z nebe na zem,
protože to tak má být.

Kdopak asi pošeptá jí,
že lze věčně žít?

Věčně v tom, jenž vločky tvoří,
rozhazuje po zemi.

Proč že právě o Vánocích?
I to moudré zdá se mi.

Radujme se u jesliček,
dodržujme Jeho řád.

Duši čistou jako vločka
daruje nám potom rád.

Barbora Křivohlavá je ředitelkou Církevní mateřské školy sv. Jakuba více než sedm let. Za tu dobu školkou prošlo přes sto dvacet dětí nejen z naší farnosti. Úspěch se v tomto případě samozřejmě nedá měřit pouze kvantitativně, ale každoroční zájem převyšující kapacity školky hovoří sám za sebe. A to i letos, kdy školka otevřela novou třídu a navýšila kapacitu na 45 míst. Nejen o peripetích, kterými vedla cesta k nynějšímu stavu, je následující rozhovor.

Když se ohlédnete za loňským školním rokem, který byl ve školce spojen s navýšením kapacity a přitom tolik komplikovaný epidemií koronaviru, jaký máte pocit?

Jsem ráda, že jsme to zvládli. V něčem nám epidemie koronaviru zkomplikovala situaci, v něčem zase pomohla. V dubnu, kdy byla školka zavřená, jsme měli čas na věci, které za běžného provozu stále odsouváme na vedlejší kolej. Nejdůležitější byly rozhovory o tom, jakou chceme mít druhou třídu, jaké zaměření, chceme-li mít všechny předškoláky v jedné třídě nebo naopak nejmladším dětem vyčlenit malou třídu. Tyto rozhovory byly moc užitečné, protože při výběru vybavení jsme už věděli, že chceme zůstat u věkově smíšených skupin dětí. Při debatách o zaměření druhé třídy jsme přišli na to, že málo využíváme Montessori pomůcky, a při úklidu skladu hraček jsme objevili skryté poklady. Měli jsme jasno, druhou třídu budeme vybavovat jako Montessori třídu.

V rámci projektu *Šablony* jsme všechny tři učitelky měly možnost navštívit školku Klubíčko v Pardubicích a strávily jsme den v tamní Montessori třídě. Moc se nám líbila kuchyňská linka pro děti: děti si tam samy myjí hrnečky, připravují čaj a svačinu. Takže v naší

nové třídě máme kuchyňky rovnou tři, jednu dospělou na přípravu svačin, dvě malé dětské. Jedna kuchyňka je určená pro pitný režim, děti si samy myjí hrnečky, samy si nalévají pití. Druhá je na výtvarnou výchovu. Díky času, kdy jsme měly příležitost si o všem promluvit, bylo zařizování druhé třídy snadné.

Epidemie koronaviru se projevila na samotné realizaci stavby. Zahájení rekonstrukce prostor pro novou třídu se posunulo až na začátek července. Navýšení kapacity schvaluje ministerstvo školství, termín pro doplnění všech potřebných dokumentů byl 25. srpna. Obavy, zda vše stihneme do daného termínu, jsme měli asi všichni. Ale zvládli jsme to. Měli jsme také velkou radost ze sbírky *Babi, kup mi židličku*; děkujeme všem, kteří přispěli na novou třídu nejen peněžním či jiným darem (dostali jsme piano a spoustu hraček). Někteří také přispěli svoji prací a ušili nám prostěradla na postýlky.

Co pro vás bylo v celém procesu nejtěžší?

Así pokaždé, když se rozhoduji, zda jít do něčeho nového, úplně jiného, přichází pochybnosti a nejistota. Dá se říci, že už jsme byli ve školce sehraní, vše mělo jasná pravidla. Pro mě je nejtěžší překročit pomyslnou čáru jistoty a jít do nejistoty. Nevěděla jsem, zda bude- ▶

mít dostatek dětí, zda naplníme celou kapacitu školky. V květnu jsme přijímali 28 dětí, to je třikrát víc než obvykle. Zároveň jsme zvyšovali školné, tak mě trápila otázka, zda tato skutečnost některé rodiče neodradí. Další obava byla, aby se nám podařilo vytvořit nový tým. Nechtěla jsem, aby vznikly dvě samostatné třídy, ale aby zde byla vzájemná provázanost. Naštěstí se podařilo najít skvělé učitelky, které nerozlišují, zda dítě je z „jejich“ třídy, nebo ne, a zároveň jsou vnímavé ke koncepci školky.

Jsem ráda, že stále máme nad čím přemýšlet, co zlepšovat. Zároveň si cením toho, jak brzy jsme se ve školce sžili a sehráli, a doufám, že tuto jednotu vnímají jak děti, tak rodiče.

O tom, jak jste ve školce prožívali nouzové stavy, jste do zpravodaje psala v pravidelných příspěvcích. Jaké to bylo (respektive ještě je) pro vás jako pro ředitelku, zodpovědnou za chod celé školky?

Na jaře byla situace trochu odlišná od té dnešní. Byla daleko větší nejistota, proto také jsme školku uzavřeli ve stejném termínu jako městské školky. Do naší školky se však děti vrátily o měsíc dříve. Otevření předcházely mnohé telefonáty s hygienou, za jakých podmínek můžeme školku otevřít, co máme udělat pro to, abychom co nejvíce zamezili šíření nákazy. Snažili jsme se přesunout co nejvíce aktivit ven, na zahradu. Vyzkoušeli jsme si distanční výuku, dětem jsme připravovali úkoly, které jsme připevňovali u vchodu do školky. Byli jsme moc rádi, když nám rodiče posílali fotografie dětí, jak plní úkoly nebo jak prožívají tento „rouškový“ čas.“

Nyní, ve druhé vlně pandemie, mě spíše mrzí, že na nás ministerstvo školství zapomíná. Nejsou jasná pravidla, co dělat, když je ve školce někdo pozitivní, za jakých okolností je nutné uzavřít školku apod. Jsme však rádi, že jsme doposud toto nemuseli řešit.

Nouzový stav je u nás vidět v tom, že jsme museli zrušit většinu naplánova-

ných akcí, na které jsme se těšili – návštěvu Dýnového světa, pravidelné návštěvy GASKu, knihovny a další. Mrzí nás, že se letos nebude konat dílna adventních věnců a vánoční besídka bude pravděpodobně také jiná než v předchozích letech.

V rozhovoru, který s vámi ve zpravodaji vyšel při vašem nástupu na místo ředitelky, jste mluvila mimo jiné o tom, že pro školku je klíčový stabilní tým. Jak se toto daří naplňovat? Na co kladete důraz při spolupráci se svými kolegyněmi?

Je to již skoro osm let, co jsem začala pracovat zde ve školce, a každý rok se mi více potvrzuje, že školku dělají lidé. Je asi jedno, zda děti budou mít ve školce to nejmodernější vybavení, ale není jedno, kdo s nimi ve školce pracuje. Mám velkou radost, že se nám daří vytvářet tým, snažíme se spolu o všem hovořit, vzájemně si pomáhat a také se inspirovat. Také je příjemné, že každá z nás má nadání v něčem jiném, někdo rád s dětmi cvičí, někdo tvoří, jiný zase zpívá, a v tom se můžeme vzájemně doplňovat.

Při spolupráci se svými kolegyněmi kladu důraz zejména vzájemnou komunikaci, důvěru a vztah k dětem.

Církevní školka má po městě čím dál silnější dobrou pověst, zejména kvůli atmosféře přijetí každého dítěte. Jistě to není náhoda, pracujete totiž mimo jiné s pedagogickou metodou Franze Ketta, která vychází z křesťanství. Můžete stručně objasnit její principy a to, jak se při práci s dětmi osvědčují? Z jakých dalších zdrojů při práci čerpáte?

Já si stále více uvědomuji, že tato pedagogika je dar. Nejde jen o přijetí dítěte, ale také o to, jak je důležité být sám sebou, mít své místo. Proto i název našeho vzdělávacího programu je: „Mám své místo pod sluncem“. Skutečnost, že ► 13

mám své jméno, své místo, že někam patřím, je nejdůležitější, co dětem můžeme ve školce dát.

Mojí inspirací je citát: „Dítě není nádoba, která se má naplnit, ale plamen, který se má rozhořet“. Není důležité, kolik básniček a písniček děti naučíme, ale jestli si budou vědět rady v různých situacích, budou hledat řešení a hlavně, jestli budou schopny žít ve vztazích. Jsem moc ráda, že se nám to daří.

V jiných školkách je symbol palec nahoru, nebo dolů, je to symbol pro „já s tebou kamarádím, nebo nekamarádím“. V naší školce je to „jdu po obědě, nebo po spinkání“. Tím, že klademe důraz na společné oslavy, na to, že si navzájem pomáháme, že na sebe a své blízké myslíme, vedeme děti k tomu, že nejsou na světě samy a že mít kamarády je potřeba.

Jak na křesťanské zaměření školky reagují rodiče a hlavně děti, kteří nejsou věřící či praktikující?

Vždy se snažíme postavit vztah s rodiči na důvěře a pravdivosti. Proto má přijímací řízení v naší školce formu pohovoru. Při něm se dotýkáme i otázek víry a praktikování víry v rodině. Všechny rodiče informuji o tom, že v naší školce se snažíme víru žít společně s dětmi, že k nám patří modlitba před jídlem, že děti učíme děkovat a prosit, že školku navštěvuje pan farář. Většina rodičů křesťanskou výchovu ve školce vítá, je to příležitost i pro ně, jak se ke křesťanské víře dostat blíž. Rodiče se nenechají ujít vánoční bohoslužbu s posezením na faře nebo zahradní slavnost, kdy pan farář žehná dětem, které odcházejí do školy.

Děti jsou velice vnímavé a vše berou naprosto přirozeně a samozřejmě. Nevídám rozdíl, zda děti přicházejí z praktikující křesťanské rodiny nebo z rodiny nepraktikující. Děti se ihned zapojují do našich modliteb ve školce a všechny aktivity berou jako nedílnou součást školky. Po několika měsících

samy prosí či děkují Bohu za zdraví babičky, dědečka, za maminku a miminko v bříšku, za nemocné kamarády.

Žijete s rodinou v Praze a do Kutné Hory v zásadě dojíždíte hlavně za prací. Máte tu však příbuzné a věřím, že i za tu dobu, co zde působíte, jste dobře poznala naši farnost. Jaký k ní máte vztah? Co pro vás znamená – kromě toho, že podstatná část vašich žáků pochází z farních rodin?

Jsem moc ráda, že mohu být součástí kutnohorské farnosti. Našla jsem mezi farníky řadu přátel. Je zde spousta lidí, kteří na školku myslí a modlí se za ni. Jsem ráda, že i ve školce máme příležitost k modlitbě s rodiči, na společná setkání. I když letos nám budou chybět společná setkání např. při výrobě adventních věnců, které se každý rok účastní i rodiče s dětmi, které už do školky nechodí, nebo společná snídaně s rodiči a farníky po rorátech a spaní ve školce.

Jak se chystáte na Vánoce? Jak bude probíhat letošní advent a vánoční slavení ve školce? A čím jsou Vánoce pro vás osobně, pro vaši rodinu?

V adventu se snažíme s dětmi o zklidněná a ztišení. Letos máme pro děti připravenou nadílku od svaté Barborky. Ve školce budeme mít adventní dřevěné kolo od vozu a nebude chybět ani adventní kalendář. Přemýšleli jsme také, jak udělat radost babičkám a dědečkům, ale to nebudu prozrazovat, ať se mají na co těšit. Vymýšleli jsme také alternativu vánoční besídky, ale bojím se, že osobní setkání nenahradíme.

Vánoce u nás doma jsou letos o radosti z toho, že budeme spolu. V září nám odjel syn studovat do Belgie, tak se moc těším, že budeme moci svátky prožít pohromadě.

-red-

O SMUTKU V PŘEKLADU (FEJETON)

Před nějakou dobou jsem se setkal s jedním svým známým a bavili jsme se o knížkách. Oba rádi čteme populárně naučné a on mi velmi doporučoval jednu, která se zabývá *synchronizací*.

Asi to znáte – když s někým, kdo je přibližně stejně vysoký jako vy, jdete jen tak po ulici, snadno se stane, že po chvíli „jdete stejnou nohou“ – synchronizovaně. A právě o nejrůznějších druzích a aspektech takového „sladění“ je celá knížka (Steven Strogatz: *Sync*). Ikonickým případem synchronizace jsou světlušky. Ne ty naše evropské, co jen svítí. V Africe, Indonésii a i jinde žijí druhy světlušek, které blikají. A když jich je víc pohromadě, mají tendenci blikat společně, ve stejném rytmu – synchronizovaně.

Potíž byla v tom, že ta knížka nevyšla česky; ten můj známý ji četl v angličtině. Projevil jsem malomyslnost, co se týká mých možností, ale on mi vysvětlil svou metodu. Když narazí na neznámé slovíčko, napíše jej na kartičku. Z jedné strany anglicky, z druhé česky – a pak se slovíčka z kartiček učí. Nabídl mi, že mi půjčí knížku i s kartotékou. Knížka mě lákala, tak jsem si od něj půjčil i kartotéku.

A pak jsem nevyšel z údivu. Čekal jsem, že české významy anglických slovíček nebude uvádět úplně ortodoxně. Ukázalo se ale, že i takováto věc může dopadnout překvapivě osobně. Například u výrazu GLOOMY stálo: „Tmavý jako Nigérie, pochmurný jako Maigret; neradostný jako život sám.“ Nebo GRAPES: „Hrozny. Sladké... mimo dosah.“ U výrazu PROSPECT by člověk

čekal *vyhlídka* nebo *šance*, místo toho bylo z druhé strany kartičky poznamenáno jen „Nic moc.“ Některé pojmy byly přeloženy jednoslovně, ale u slova DELIGHT stálo: „Potěšení, požitek, radost, rozkoš, blaho, veselí, obveselení, zalíbení, záliba, potěcha, delikátnost, jemnost, uspokojení, slast. Ach jo.“ Nebo BITTER: „Hořký jako nespravedlnost, jako beznaděj, jako porážka.“ Mátló mě to, protože se jedná o usměvavého, vyrovnaného člověka. Osvětlujícím paprskem se ukázal termín PROHIBITIVE. Stálo tam: „Nepřístupný, příliš vysoký, nad poměry. Klára Kocourková.“

Když to shrnu, knížka mě chytila, ale slovíčková kartotéka mého známého byla pro mě nepoužitelná ze dvou důvodů. Jednak máme rozdílnou slovní zásobu, a za druhé, jak jste asi sami nahlédli, stejně jsem si musel i ty výrazy, které v jeho kartotéce byly, dohledat ve slovníku.

Když jsem se s ním setkal potom, zeptal jsem se ho, jestli už je to lepší. Řekl mi, že ano a že řešit cokoli je způsob, jak neřešit něco jiného (on už je takový). Pochopil jak neřešit Kláru Kocourkovou. Zeptal jsem se ho na ni a on mi ukázal její fotku. Byla na ní krásná, štíhlá a opravdu vysoká slečna. On měří tak 170.

„Někdy jsou sladké hrozny i některé z těch, co visí v dosahu,“ řekl jsem mu.

„A nikdy nemůžeš vyloučit, že ty, co rostou vysoko, skutečně kyselé nejsou,“ řekl on.

Zabývat se synchronizací, knihami nebo angličtinou je zajímavé. Nakonec ale vždycky dojdou k tomu, že nejzajímavější jsou zcela konkrétní, jednotliví lidé.

KALENDÁŘ AKCÍ

Ne	29. 11.	První neděle adventní, žehnání věnců
Ne	29. 11.	Rorátní mše svatá (7:00 – chrám sv. Barbory)
St	02. 12.	Modlitba za církevní školku (20:30 – CMŠ)
Čt	03. 12.	Rorátní mše svatá nejen pro děti (7:00 – kostel Matky Boží)
Pá	04. 12.	Příležitost ke svátosti smíření (16:30 – chrám sv. Barbory)
Pá	04. 12.	Prvopáteční adorace (od 16:30 do 18:00 – chrám sv. Barbory)
Pá	04. 12.	Poutní mše svatá v chrámu sv. Barbory (18:00)
So	05. 12.	„Fatimská“ pobožnost a mše svatá (7:20 – kostel Matky Boží)
So	05. 12.	Duchovní obnova farnosti (viz str. 4)
		Adorace (od 13:00 do 15:00 – kostel Matky Boží)
		24hodinový modlitební řetězec
So	05. 12.	Setkání s Mikulášem
Ne	06. 12.	Rorátní mše svatá (7:00 – chrám sv. Barbory)
Ne	06. 12.	Sbírka na bohoslovce
Út	08. 12.	Slavnost Panny Marie počaté bez poskvrny prvotního hříchu (17:00 – kostel Matky Boží)
Čt	10. 12.	Rorátní mše svatá nejen pro děti (7:00 – chrám sv. Barbory)
Ne	13. 12.	Rorátní mše svatá (7:00 – chrám sv. Barbory)
Ne	13. 12.	Přijetí do katechumenátu (9:00 – chrám sv. Barbory)
Ne	13. 12.	Kartička na četbu Starého zákona
Út	15. 12.	Adorace za moudrá rozhodnutí zastupitelů (16:00 – kostel Matky Boží)
Čt	17. 12.	Rorátní mše svatá nejen pro děti (7:00 – chrám sv. Barbory)
Pá	18. 12.	Adorace za prohloubení lásky a víry v rodinách (21:00 – kostel Matky Boží)
Ne	20. 12.	Rorátní mše svatá (7:00 - chrám sv. Barbory)
Ne	20. 12.	Příležitost ke svátosti smíření (od 14:00 do 18:00 – kostel Matky Boží)
Pá	25. 12.	Sbírka <i>Štědrý dar pro betlémské děti</i> (všechny mše svaté)

PLÁNUJEME

Ne	20. 12.	Informativní leták s přehledem vánočních bohoslužeb a plánem lednových akcí
----	---------	---